

Even uw aandacht...

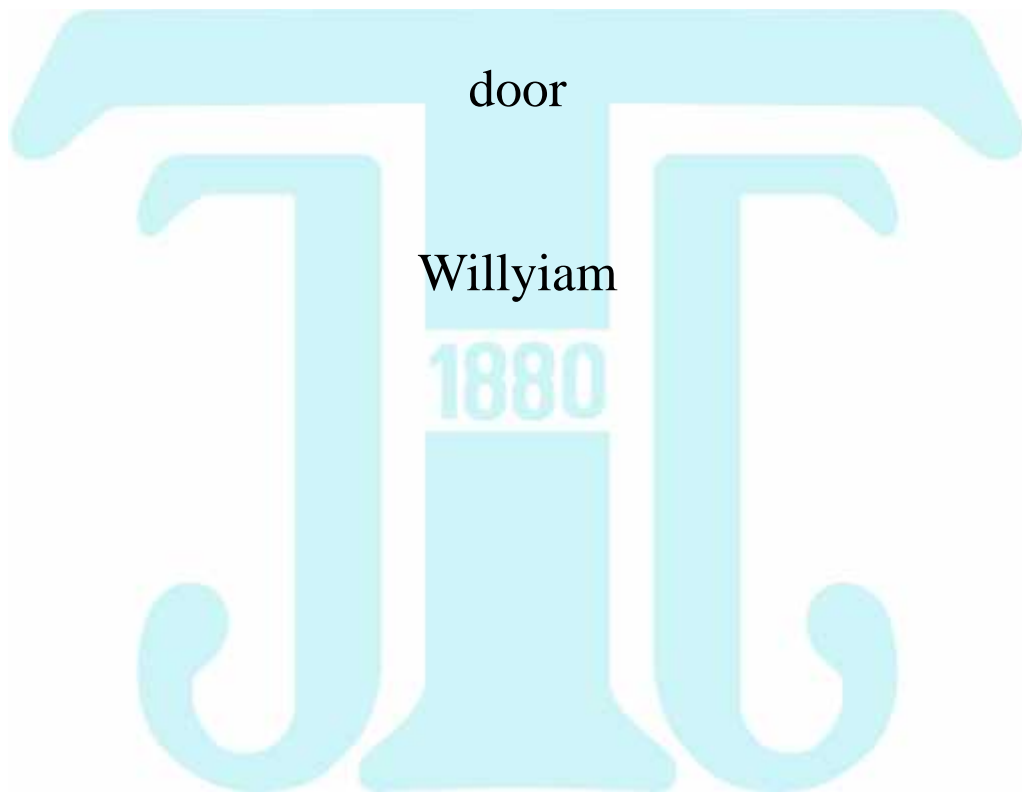
*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE KLOK

Sprookjesspel voor kinderen vanaf 10 jaar

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2008
Nr.2974

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ELF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier “aanvraag tot opvoering”. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE KLOK* op te voeren moet de naam van auteur *WILLYIAM* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2008/220/18
ISBN 978-90-385-10125

© 2008 Toneelfonds J. Janssens/Willyiam
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(11 spelers)

MILO, de Jongen

GROOTMOEDER

NUNU, de Ontwenser

GLOST, de Tranenwisselaar

MARION, een herderin op een schilderij

PETRUS, een visserskapitein op een schilderij

MEMOR, de Heks van het Verleden

FATA, de Heks van de Toekomst

GROOTVADERS FOTO

MILO'S MOEDER

VERPLEEGSTER

STEM VAN BETOVERGROOTVADER

DECOR

Een kleine gezellige woonkamer, die al dan niet naturalistisch opgebouwd kan zijn, maar die zeker een sprookjesachtige uitstraling moet hebben. Op de achtergrond moeten de geschilderde herderin en de visserskapitein en ook de grootvader in hun lijst "tot leven kunnen komen". De staande klok moet uiteraard een centrale of opvallende plek krijgen.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(Avond; het stormt. Milo leest; grootmoeder slaapt. Het is heel rustig in de woonkamer. Af en toe gerommel in de staande klok. Milo dommelt in. Schrikt wakker als zowel de deur van de klok als het venster openzwaaien. Hij ziet alleen nog een schim voorbijflitsen, die zich achter de fauteuil verstoppt).

NUNU : Blijf zitten, blijf zitten! En wees heel stil!

(In de klok zwelt een kakofonie van krijsende stemmen en voetstappen aan, die bruusk ophoudt).

Dat was op het nippertje. Bijna hadden ze me te pakken.

MILO : Wie?

NUNU : Dat kan je beter niet weten, jongen. Ik ga maar weer. Sorry dat ik je zo heb laten schrikken, maar ik had geen keus. *(wil in de klok stappen)*

MILO : Hé, wat ga jij doen?

NUNU : Ik ga terug.

MILO : Waarom stap jij dan in die klok?

NUNU : Omdat ik daarvandaan kom.

MILO : *(stomverbaasd, maar ook achterdochtig)* Kom jij uit die klok?

NUNU : *(ongemakkelijk)* Luister... hoe raar het ook mag klinken: die klok.. is een soort poort. Nee, het IS een poort. En tegelijkertijd is het een klok. Een klok én een poort. Begrijp je? Hier in jouw wereld een klok, en daar in mijn wereld: een poort. Begrijp je?

MILO : Ik snap er geen barst van. Mijn wereld, jouw wereld; een poort.... wat bedoel je allemaal? En wat is "daar"?

NUNU : Als je door de poort stapt, dan kom je...

MILO : Ja?

(Nunu aarzelt)

Zeg het nu!

NUNU : Dan kom je aan de rand van de tijd.

MILO : Wààr kom je dan?

NUNU : Ach, laat maar, jongen, dat zijn allemaal nog te moeilijke dingen voor je.. Het is nog te vroeg voor je om dat allemaal te onderzoeken.

MILO : Waarom ben je dan hierheen gekomen?

NUNU : Niet om je al die dingen te vertellen, maar... omdat ik op de vlucht ben.

MILO : Voor wie?

NUNU : Dat mag je ook nog niet weten.

MILO : Tof hoor! Je komt hier zomaar boef-baf binnenvallen, brengt mij aan het schrikken, beweert dan dat je uit een klok komt en dat je op de vlucht bent, maar ik mag niks weten.

NUNU : Het spijt me. Ik ga nu.

MILO : Huurmoordenaars?

NUNU : Veel erger.

MILO : Terroristen?

NUNU : Nog veel erger.

MILO : Pesters? Wat dan?

NUNU : Heksen.

MILO : Heksen?

NUNU : Ja, twee gemene toverkollen van de venijnigste soort. Feeksen die zelfs de duivel niet op de koffie zou vragen... Als hij zou bestaan.

MILO : Alsof heksen bestaan!

NUNU : De twee waarover ik spreek, bestaan vast en zeker. Nu ja... vanuit een bepaalde gezichtshoek.

MILO : Wat bedoel je?

NUNU : Ik heb je al te veel verteld. En nu moet ik echt gaan.

MILO : Je maakt me wat wijs, hé?

NUNU : Helemaal niet.

MILO : Heksen bestaan alleen in verhalen.

NUNU : Jij weet duidelijk niet veel van verhalen af.

MILO : O nee? Ik heb er al duizenden gelezen. En elke week lees ik er minstens één of twee nieuwe.

NUNU : Ik bedoel échte verhalen; verhalen, die... eh... wat eet jij 's morgens?

MILO : Waarom wil je dat weten?

NUNU : Wél?

MILO : Müesli en fruitsap. En soms boterhammen met choco. En soms cornflakes.

NUNU : Wel, échte verhalen, jongen, dat zijn müesli en fruitsap voor je ziel. Of boterhammen met choco. Of cornflakes.

MILO : Ik snap geen barst van wat je bedoelt.

NUNU : Laat maar. Ik moet er toch vandoor. Die krenge zullen nu wel verdwenen zijn. Hoop ik. *(aarzelt)*

MILO : Nu, ik wil wel eens zien dat jij echt in die klok stapt.

NUNU : Goed. Het beste. Hou je haaks en vergeet dat ik hier ben geweest. *(verdwijnt in de klok)*

MILO : *(trekt onmiddellijk het deurtje terug open en kijkt naar binnen; ziet alleen stangen en raderen; een uitroep van verbijstering)* Joehoe? Mijnheer? Mijnheer? Mijnheer, kom terug alsjeblieft?

GROOTMOEDER : *(In haar slaap)* Zei je iets, Milo?

MILO : Nee, nee, moeke. *(Als ze terug slaapt)* Mijnheer!?! *(Als Nunù niet terugkomt, schuifelt hij terug naar de fauteuil)*

NUNU : *(verschijnt)* Psst! Nog één ding, jongen, zeg nooit dat je mij gezien of gehoord hebt. En verder, roep mij niet meer. In je eigen belang.

MILO : Jij bent echt in die klok gestapt!

NUNU : Natuurlijk. Wat dacht je, dat ik loog of je iets wijs maakte?

MILO : Maar hoe kan een klok nu een poort zijn?

NUNU : Ja, hoe nu, hoe nu! Jullie met je hoe-vragen altijd. Alles is wat het is, en werkt zoals het werkt.

MILO : Ik begrijp er niks van: ik zie alleen maar stangen en raders.

NUNU : Niet alles wat je ziet, is wat je ziet.

MILO : En daarnet zeg je dat alles is wat het is. Wat is het nu? Speel je soms met mijn

voeten?

NUNU : Maar nee. Kijk, het zit zo... Je zou bijvoorbeeld kunnen zeggen... Ach, verdorie, het is allemaal niet zo simpel. Ik bedoel, de waarheid is simpel, maar haar beschrijven is ingewikkeld.

MILO : Als je 't mij vraagt, ben jij heel ingewikkeld.

NUNU : Ja, ja. Luister, ik moet er weer vandoor. Als je groot bent, dan kan ik je misschien één en ander uitleggen. Als je mij dan nog kan zien en horen, tenminste.

MILO : Wat bedoel je daar nu weer mee: als ik je kan zien en horen? Ik ben toch niet blind of doof?

NUNU : Nee, maar niemand in de tijd hier kan mij zien of horen. Ik was verbaasd dat jij dat wel kon.

MILO : Ik weet niet wat ik hier moet van denken. Ben ik gek aan het worden?

NUNU : Je moet hier niks van denken, jongen, je moet mij gewoon weer vergeten.

MILO : O, gewoon... Zoals het verscheuren van een briefje en dan weggooien?

NUNU : Precies. En nu moet ik er echt vandoor.

MILO : Zeg, eigenlijk weet ik niet eens hoe je heet. En je hebt me ook nog altijd niet verteld waarom die heksen jou achterna zitten.

NUNU : Dat doet er ook niet toe, want je ziet mij toch niet meer terug.

(Milo verspert hem de weg naar de klok)

Nu goed, maar beloof je me dan dat je me laat gaan en me niet meer zal roepen?

MILO : Dat beloof ik.

NUNU : Maar ik waarschuw je: het zal je allemaal als volslagen nonsens in de oren klinken.

MILO : Dat geeft niet. Vertel maar.

NUNU : Ik heb heel wat namen maar jij kan me het beste Nunù noemen... Ik bedoel... àls we elkaar zouden blijven ontmoeten... wat niet het geval is... mag zijn...

MILO : Nunù... Wat een rare naam.

NUNU : Niet raarder dan Jef of Mohamed of Witte Pruimenbloesem of...

MILO : Ja, ja, 't is al goed. Mijn naam is Milo.

NUNU : Ja, dat weet... (*snel*) Mmm, mooie naam. Kan ik nu gaan?

MILO : Je hebt me nog niet verteld waarom die heksen jou willen hebben.

NUNU : Wil je 't echt weten?

MILO : JA!!

NUNU : Wel... die heksen maken jacht op mij om wat ik ben.

MILO : Ah. En wat ben je dan?

NUNU : Wil je 't echt weten?

MILO : Verdorie, Nunù!

NUNU : Goed, goed dan. Ik ben een Ontwenser.

MILO : En wat voor de duivel is een "ontwenser"?

NUNU : Heel snel dan, jongen. Ik kan echt niet lang meer blijven. Kijk... elke mens heeft goede en slechte wensen. Dat begrijp je toch, hé?

MILO : Ik denk het wel. Slechte wensen zijn wensen waarmee je iemand anders kwaad zou doen. Denk ik... Niet?

NUNU : Precies, precies! Of jezelf.

MILO : Dat begrijp ik niet goed.

NUNU : Stel dat je iets wenst waardoor je zelf verdrietig of ongelukkig wordt, dan is dat toch een slechte wens, niet?

MILO : Ah zo, op die manier. Ja... ja, dat is dan een slechte wens.

NUNU : Kijk, nu leven er aan de rand van de tijd allerlei wezens. Onder andere, heksen van de toekomst en heksen van het verleden. Ik zal ze maar "heksen" noemen, dat is het beste woord dat bij ze past.

MILO : Zoals die twee die jou achternazitten?

NUNU : Precies! En luister nu heel aandachtig. Die heksen hebben een heleboel mensen hier, aan deze kant van de tijd, in hun macht. De heksen van de toekomst proberen voortdurend alle slechte wensen te laten woekeren en kankeren in de geest van de mensen. Wij, Ontwensers, proberen die wensen juist zoveel mogelijk te verzwakken of te vernietigen. Ont-wensen, begrijp je?

MILO : Nee.

NUNU : Je bent ook nog te jong. Ik ga nu echt.

MILO : Nunù.

NUNU : Ja?

MILO : Ik zou graag 's zien hoe het daar aan de rand van de tijd uit ziet. Kan je me 's een keertje meenemen?

NUNU : Nee, nee, nee, uitgesloten. Nooit. Kan niet! Mag niet! Doe ik niet.

MILO : Waarom niet?

NUNU : De heksen, jongen. En nog vele andere dingen. Je kan niet zomaar aan de rand van de tijd gaan reizen. Dat moet je leren.

MILO : Leer het me dan!

NUNU : Dat komt later wel. En nu ga ik. Als ik nog wat langer aan deze kant van de Poort blijf, vervaag ik.

MILO : Vervagen?

(Nunù antwoordt niet meer maar stapt kordaat in de klok).

Nunù, wacht! Kom je nog terug?

NUNU : Beslist niet. Elke minuut die ik bij jou doorbreng, betekent een steeds groter gevaar voor jou. Het zal nu al moeilijk zijn om die krenge bij jou vandaan te houden.

MILO : Ik ben niet bang voor die heksen.

NUNU : Ze zijn echt heel, heel gevaarlijk. Adieu.

MILO : Waarom niet?

NUNU : Omdat...

GROOTMOEDER : Zei je iets, Milo?

MILO : Vlug, maak dat je wegkomt.

GROOTMOEDER : Wat in je zelf aan het praten, jongen?

MILO : Ja.

NUNU : Rustig maar. Ze kan me niet zien of horen. Begrijp je nu waarom je niet mag verklappen dat je me gezien hebt? Anders zullen ze denken dat je gek bent geworden.

GROOTMOEDER : Dan zal ik maar 's wakker worden. Dan hoef je niet meer met jezelf te praten. Is er iets mis met die klok, jongen?

MILO : Nee. Nee, nee.

GROOTMOEDER : Over klokken gesproken, hoe laat is het eigenlijk? Wat? Al bijna

tien uur? Heb ik zo lang geslapen? Hoog tijd voor jou om naar bed te gaan, jongeman.

MILO : Mag ik nog even opblijven, moeke? Mijn boek is zo spannend.

GROOTMOEDER : Je mag in bed nog even lezen. Ga je tanden maar al poetsen en je pyjama aantrekken; dan kom ik je onderstoppen.

MILO : Maar...

GROOTMOEDER : Milo, je hoort al een uur in bed te liggen.

MILO : Goed, goed.

NUNU : Hou je taai, kereltje! En onthoud het: mondje dicht!

(Als Nunù weer in de klok is verdwenen en Milo af naar de logeerkamer, staat moeke op en sloft naar de keuken. Meteen komt de geschilderde herderin tot "leven".)

MARION : Petrus! Petrus! Wordt wakker. Petrus!

PETRUS : Ja, ja, ja. Wat is er, Marion? Ik hoop dat je een goeie reden hebt om mij zo te laten schrikken.

MARION : Die heb ik zeker. Hier is een heel rare snijboon geweest.

PETRUS : Wat bedoel je?

MARION : Hij noemde zich Nunù. En hij zei dat hij een Ontwenser was. Weet je niet meer dat grootvader ons ook over Ontwensers heeft verteld? En over... afgrijselijke heksen.

PETRUS : Ja. En... ben je zeker?

MARION : Ik ben niet blind en niet doof, hoor. Hij sprong daarstraks uit de klok; hij was op de vlucht voor heksen. Ik hoorde ze in de klok krijsen. Echt akelig.

PETRUS : En ging hij nog terugkomen?

MARION : Hij heeft tegen Milo gezegd dat hij nooit meer zou terugkeren, maar ik geloof daar geen sikkepit niks van.

PETRUS : Waarom niet?

MARION : Omdat er heksen achter die kluns aanzitten. En die komen natuurlijk terug.

PETRUS : Bwah...

MARION : Nee, Petrus, we moeten ervoor zorgen dat die kwibus hier niet meer binnen

kan. Nooit meer. En die heksen zeker niet.

PETRUS : Je weet toch dat wij niet uit onze lijst kunnen ontsnappen?

MARION : Dit keer moet het, Petrus...

PETRUS : (*gniffelend, bedenkelijk*) "Moet" het...

(*Milo komt op en loopt naar de klok*)

MILO : Nunù, ben je daar ergens? Antwoord eens, alsjeblieft. Nunù?

GROOTMOEDER : (*op*) Is er toch iets mis met die klok, jongen?

MILO : Nee, nee, ik keek er alleen maar even naar.

GROOTMOEDER : Als je goed kijkt, dan zie je dat haar wijzertjes zeggen: bedtijd voor kinderen.

MILO : Hoe lang heb je die klok eigenlijk al, moeke?

GROOTMOEDER : O, al heel lang. Ik heb ze van mijn grootouders gekregen toen je grootvader en ik met elkaar trouwden.

MILO : Al zo lang?

GROOTMOEDER : De klok zelf is nog ouder. Ze is zeker al twee eeuwen oud.

MILO : Wow.

GROOTMOEDER : Mijn grootvader heeft mij eens verteld dat een voorvader van ons een zeeman was, die ze op één van zijn lange reizen van een rare klokkenmaker op een eiland heeft gekregen. Die klokkenmaker was niet alleen een goeie vakman maar ook een tovenaar; zei mijn grootvader. Maar als je die moest geloven...

MILO : Een tovenaar? Hoe dan... Vertel 's verder.

GROOTMOEDER : Nee, mijnheertje, jij moet naar bed. En daarbij, al die onzin... Daar ga je maar gekke dingen van dromen. Als je mijn grootvader moest geloven... Dan kon je op de maan wonen en dwarrelt er van de sterren suikerpoeder dat je kan opeten...

(*Milo en grootmoeder gaan af*)

MARION : (*als ze af zijn*) Vannacht, Petrus, moeten we uit onze lijst ontsnappen en er

voor zorgen dat die klok nooit meer open kan.

PETRUS : Ach, Marion, wees realistisch.

MARION : We moeten het proberen, Petrus. Anders wordt het hier een heksenketel.

PETRUS : Zwijg me over heksen.

MARION : Precies. Het zijn vooral die heksen die me de stuipen op het lijf jagen.

PETRUS : Zet het maar uit je hoofd, Marion; wij kunnen niks doen, niks! Wij zitten in onze lijst gevangen.

MARION : Ssht!

(Milo komt naar binnen en pakt zijn boek op; hij blijft even aarzelen bij de klok).

GROOTMOEDER : *(achter scène)* Milo!!

MILO : Ik ben hier, moeke.

GROOTMOEDER : *(op)* Wat is dat toch met jou vanavond, jongen? Anders doe je toch nooit moeilijk als je naar bed moet?

MILO : Moeke...

GROOTMOEDER : Ja?

MILO : Ik...

GROOTMOEDER : Zeg het snel, Milo, want het is nu echt hoog tijd om naar bed te gaan.

MILO : Ik wil je iets zeggen; misschien ga je 't niet geloven maar ik verzin het echt niet.

NUNU : Niet doen! Niks verklappen! Alsjeblieft, zeg het niet, Milo. Je gaat jezelf belachelijk maken. Ik zal er geen last van hebben maar jij...

GROOTMOEDER : Wat wou je zeggen, jongen?

MILO : Dat ik heel graag bij je ben.

GROOTMOEDER : Dat is fijn om te horen. En nu naar bed.

NUNU : Ik ga terug, en denk eraan: zwijg over die klok.

MILO : Ja, ja.

(Donker)